

trez wot neho prajene bje, so budze Sbožnik a Sswjetlo tych Bohanow, a so nebudze we malym Kuczi tego Zidowstwa swoje Knestwo wesz, ale powšchem Sswjeczi psches swoje Ewangelion knezicz, a nas wot schitkich Njehow wotwjasač, a to je so stalo, jako won je wobrjesany byl, a je psches swoje Wobrjesanje temu predy wustajenemu Wobrjesanju Konz sezinił.

II. Ja pak sym vschi Sapoczatku prajil, so dyz my wot Krysťuřoweho Wobrjesanja zemny prawje rjecz, so dyrbinmy tajke wulke Rosdžjelenje bes Krysťuřowym a tych Zidow Wobrjesanjom sezinicz, jako bes Nebjom a bes Semju. Pschetož tudy su te Parschonny nerune, hacz je runje ton Skutkjenajki. To Wobrjesanje bjesche runje jako ton Sakon tym daty, kotřiz bjechu Njeschnizy a teje wjeczneje Ssmerczje hodni. Njetk pak je Krysťus bewschitkeho Njeha a Knes teho Sakonja, skotrymž Sakon niczo czinicz nima, pschetož Sakon nastupa jeno Njeschnikow, won pak neje žadny Njeschnik. So pak won po Sakonju kajž druhe rjeschne Džeczatko wobrjesany budze, we tym ma ton Sakon nadnim Moz, to pak je jeho Schtrafa, so budze horjesbjeneny. Dy by jo Krysťus czinicz zyl, da bydžische sMozu ton Sakon facziřnyč a řbjenyč mol, pschetož won schaf je teho Sakonja Knes, skotrymž ton Sakon niczo czinicz nima, dokelž bewschitkeho Njeha bje. Ale won jo neje zyl sMozu czinicz, ale sLubosřju a sLahodnosřju. To so nam kNjepschemu stane, so bychmy so jeho mozo wali a troschtowali. Pschetož sa řwoju Parschonny neje jo nasch luby Knes Krysťus potrebał, runje tak malo, hacz won sa řwoju Parschonny trebasche, so so Głlowek sezini a na Kschiz pschibicz da. Won to nasche dla czini, pschetož my potrebachmy tajkeho Głloweka, kotryž by bes Njeha byl, sa nas ton kon dopelnił a Bozi Njew řpokojil. Taj-

keje Ursachi dla je so won pod ton Sakon podal, a schenkujee nam tajke Dobyczje, kotrež je na tym Sakonju dostal so bychmy jeho horjewřali a řebi natožili, a hindale psches neho schitko to Prawo na tym Sakonju mje li, kotrež won nadnim ma, so by nas dale ton Sakon nesatamał a nepotrechil. Pschetož, schtuž so Krysťuřa we prawej Wjeri džerzi, ton dyrbi psches neho wot tajkeho Satamanstwa wumozeny byč.

Tehodla mjerkuječee tajke Rosdžjelenje derje, pschetož na tym je schitko ležane. Habraham dyrbi so Sakonju podeziřnyč, a dyrbi so dacž wobrjesač, pschetož won je Njeschnik, a tehodla tež jeho ton Sakon nastupa. Krysťus pak neje Njeschnik, a tehodla tež pod Sakon neřluscha. Won so pak tola pod Sakon poda, so bychu schizy, kotřiz do neho wjerja, psches neho wot Poklecza teho Sakonja wumozeni a wuwedzeni byli. Tehodla je ton Sswedzen teho Wobrjesanja Krysťuřoweho jedyn jara troschtny Sswedzen, na kotrymž so wořebi Bohu džakowacž dyrbeli. Pschetož, hacz sym runje Njehow dla pod Sakon podaczi, da nam to tola na naschej Sbožnoszi schkodzicz nedyrbi, ale my sym psches Krysťuřa wot Poklecza teho Sakonja wumozeni, a psches neho wohn wutorneni, dokelž je sa nas to Poklecze teho Sakonja na so wjal a so pod Sakon podal.

So je pak nusne bylo, so bychmy wot teho Sakonja wumozeni a wotwjasa ni byli, wuczi nas řwjaty Pawol, dyz won 1. Korinth. na 7. Stawi 19. Stuczzy praji: To Wobrjesanje niczo neje, a Njebwrjesk tež niczo neje, ale te Kasnje Bože džerzecz, to je njeschto. To su jara horde Słowa, kotrež czi Zidzi czervicz nemoža. Pschetož to je tak wele prajene: Žadny, kotryž je wobrjesany, nedopelni Božu Kasn, a nedžerzi ton Sakon. Schto pak je